

ening, ville ikke gøre nogen Forretning derud af, faaledes at de med andre Ord skulde tjene Penge derved. Det, de ville, er kun, at man kan faa asureret saa billigt som muligt og faa sine Tab erstattede. Men for at en saadan Forening kan oprettes, er det nødvendigt, at der ydes Hjælp fra Statens Side, idet der let kan indtræde Ulykker i den første Tid. Foreningen træder i Virksomhed, inden den faar dannet en Reservecfond, og saa vilde den være ude af Stand til at paatage sig de Forpligtelser, den havde indgaaet ved at tegne Assurance. Hvis det senere skulde vise sig, at Foreningen skal opløses, og der da er Penge i Kassen, skulle disse ikke overgaa til Foreningen eller Bestyrelsen, men der skal af Bestyrelsen og den højtærede Indenrigsminister træffes Bestemmelse om, hvorledes Pengene skulle anvendes, efter at Statskassen har faaet sit Tilskud tilbagebetalt. Der er faaledes en Mulighed for, at Statskassen kan tabe de 100,000 Kr. eller noget mindre. Gaar man ud fra det Kreaturantal, der nu findes fra Danmark til Tyskland, saa er det jo over 100,000 Kreaturer om Aaret, og selv om man mener, at dette Tal vil gaa noget ned, vil det dog blive ikke langt fra 2,000 Kreaturer ugentlig. Skulde nu det Tilfælde uheldigvis indtræde, at der fra de vedkommende fremmede Statsmyndigheders Side skulde blive beordret 1000 Kreaturer slaede ned i en Uge, saa er Forholdet det, efter de Tilfælde, man har haft før, at man taber $\frac{1}{4}$ af Dyrets Værdi, idet de $\frac{3}{4}$ deraf i Reglen blive udbragte ved Salg af Kød, Hud etc. Hvis man nu sætter Kreaturerne til en Gennemsnitspris af 200 Kr. for hvert, betyder denne Fjerdedel altsaa 50 Kr. Tab paa hvert Kreatur, hvilket altsaa i denne Uge udgør et Tab af 50,000 Kr. Hvis det sørgelige skulde ske, at noget saadant skulde indtræde straks, efter at Foreningen var oprettet, var den jo med det samme ude af Stand til at betale, hvad den havde paataget sig. I de Statutter, som nu ere udarbejdede og muligvis trykte — jeg ved ikke, om den højtærede Minister har modtaget dem, hvis ikke vil han modtage dem en af de nærmeste Dage — vil Ministeren vistnok finde den Bestemmelse, at hvis Reservecfonden ikke skulde eje 50,000 Kr. eller hvis 50,000 Kr. af Statskassens Tilskud skulde være opbrugt, saa maa Foreningen standse, idet den saa ikke tør fortsætte sin Virksomhed. Det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har endvidere sagt: Skulde det være Meningen, at de 100,000 Kr. kunde forbruges successivt til Dækning af Tabet i den nærmeste Fremtid, saa er Maalet forfæjlet. Sa, det kan godt

være, at man successivt kan komme til at bruge af de 100,000 Kr. i den nærmeste Fremtid, og saa ville jo de, der muligvis komme bagefter, ikke faa godt af disse Penge, men det er jo det samme Forhold her som i enhver anden Forretning, at kan man ikke fortsætte Forretningen længere, saa standser man; en Forretning af den Bestaffenhed, som her foreligger, standser man endog, for end man er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser. Det, der havde gjort et særlig uheldigt Indtryk paa det ærede Medlem, var den sidste Tilføjelse i det Bilag, der ledsager Undringsforlaget, at der kan forsvikres mod Søfåde og Skade ved Sygdom om Bord. Saa sagde det ærede Medlem: „Hvis der her er Tale om Tab, forårsagede ved Mund- og Klovshyge under Vejs, forekommer det mig at være noget uhensigtsmæssigt, idet det vil føre til, at Eksportørerne sandsynligvis ville blive saa meget mindre nøjeseende med de Kreaturer, de affende, og muligvis ville blive langt mere tilbøjelige til at risikere, at der affendes Dyr, som allerede ere befængte med Mund- og Klovshyge.“ Det er stærke Ord, men det er ordret citeret. Jeg fastholder, at det ærede Medlem har sagt det, saa kan det ærede Medlem se Rigsdagstidende efter, naar den foreligger trykt. For ikke at gøre det ærede Medlem uret, har jeg efterset Referatet i Korrektur, thi da det ærede Medlem i Gaar kom med disse Udtalelser, troede jeg, at jeg havde hørt fejl, idet jeg ikke troede, at det var muligt, at det ærede Medlem kunde komme med saa haarde Ord, som han gjorde, idet de jo indeholde en virkelig Bestyldning. Tror det ærede Medlem, at man i det foreliggende Tilfælde over for et saa stort Spørgsmaal som Sundhedstilstanden hos de til Udlandet affendte Dyr for, jeg tør nok sige, lumpne 100,000 Kr., vilde udsætte sig for noget saadant, som det, det ærede Medlem har udtalt, saa tager det ærede Medlem virkelig fejl af Landmændenes Standpunkt lige over for dette Spørgsmaal. Nej, det, der er Landmændene om at gøre i det foreliggende Tilfælde, er, at der bliver affendt sunde Dyr til Udlandet. Og jeg maa ogsaa gøre den almindelige Bemærkning lige over for det ærede Medlem, at der findes ikke Mund- og Klovshyge her i Landet, og at Sundhedstilstanden blandt vore Husdyr er god. Det vilde ogsaa have en uheldig Virkning lige over for Udlandet, for Landbrugerne og dem, der have den væsentligste Indtægt af Affendelsen af Kreaturer til Udlandet, naar der her i Salen falder Udtalelser som dem, jeg har nævnt, der muligvis kunne gaa over i fremmede